

TALE

Arrangement:	Åbningen af Grønningens årlige udstilling	
Åbent eller lukket:	Åbent for offentligheden	17. september 2010
Dato og klokkeslæt:	Lørdag den 18. september kl. 14	
Sted:	Docken, Færgehavnsvej, 2100 København Ø	
Taletid:	Ca. 7-10 min.	
Forv. antal deltagere:	2000 personer	
Evt. andre forhold ministeren bør være opmærksom på:	Der er opstillet et podie med et højt cafébord, hvorpå der står en mikrofon på stativ. Der kan ligge papirer på bordet. Bordet er opstillet således, at havnen danner baggrund.	
Kontaktperson:	Koordinator for Grønningen, Line Rosenvinge, tlf. 2674 8210	

DET TALTE ORD GÆLDER!

”Jeg er sgu’ min egen”, fristes man til at sige i dag, som Piet Heins berømte kat. Både om Grønningen som kunstnersammenslutning, men også om dens medlemmer. Grønningen har altid været et udstillingsfællesskab, hvor der var plads til individualitet, til kunstnerisk frihed, til revolution på tværs af generationer og udtryksformer.

Traditionen med uafhængige kunstnersammenslutninger startede for 150 år siden i Paris. Parisersalonen havde ellers i 200 år haft monopol på at tildele en given kunstner succes. Kun hvis du var med på salonen, var du noget.

Sådan var det helt indtil maj 1863, hvor en gruppe kunstnere blev ekskluderet fra den officielle Salon. For juryen kunne ikke se kvaliteten i impressionisternes værker og afviste for eksempel et værk som Édouard Manets "Le déjeuner sur l'herbe" – "Frokost i det grønne". Og Manet var ikke den eneste nytænkende kunstner, der var uønsket i salonen.

Sammen startede de afviste kunstnere et regulært oprør mod den forstokkede jury. Det mandede ud i, hvad man vist godt kan kalde starten på avantgarden med den såkaldte Salon des Refusés, hvor de afviste kunstnere udstillede deres værker. I Danmark veg vi ikke tilbage for de franske tendenser, og i 1891 blev kunstnersammenslutningen "Den Frie Udstilling" etableret i reaktion mod den censurerede Forårsudstilling på Charlottenborg.

Men Den Frie var åbenbart ikke fri nok. Så i 1915 blev Grønningen stiftet af en udbrydergruppe fra Den Frie, og de åbnede deres første udstilling i den interimistiske ”Indianerhytte” på Grønningen, midt imellem Den Frie Udstillingsbygning og Charlottenborg.

Siden har Grønningen netop fulgt ånden fra dengang, hvor de første kunstnersammenslutninger sprængte de etablerede rammer og ønskede kunstnerisk frihed til at udstille, uden at en jury først skulle bedømme og censurere værkerne.

I stedet blev kunsten stillet til fri offentlig bedømmelse – og til fri offentlig debat. Mangfoldigheden var og er i centrum hos Grønningen, men altid med kvaliteten i centrum. Det er man ikke i tvivl om, når man ser listen over de mange gode danske kunstnere, som Grønningen gennem tiden har talt blandt sine medlemmer og gæsteudstillere. Ingen nævnt ingen glemt.

Fra Indianerhytten i 1915 til Docken i dag er der en lang rejse, hvor Grønningen har manifesteret sig i det danske kunstliv. Det er ikke

altid gået stille af... så sent som i 2007 viste Grønningen tænder og bevæbnet med flødeboller blev Charlottenborg besat sammen med en række andre kunstnersammenslutninger i protest mod Charlottenborgs omlægning til kunsthøls.

Siden har Grønningen med stor succes bevæget sig ud af de vante rammer og har fundet alternative udstillingssteder – og i år foregår det så her på Docken. Så tiden står ikke stille, men nogle ting ændrer sig heldigvis aldrig. Det er stadig kunsten, der er i centrum og den frie ånd og debat, der hersker.

Rigtig god fornøjelse til både kunstnere og publikum!